

maar wil je wel gelooven, dat ik eigenlijk er op gerekend had, dat het een jongen zou zijn?"

„Maar 't is toch zoo'n lief popje," verdedigde de moeder. „Je moet 't toch eens goed zien."

Ja natuurlijk. Het was wèl lief. Hoe kòn hij anders vinden? En wat verlegen, de hand in 't haar, de pijp omzichtig teruggehouden, bleef hij het kleine teere wezentje, dat door het moedertje zoo angstvallig vastgehouden werd, bekijken.

„Je zal 's zien," beweerde 't gelukkige vrouwtje, „hoe gauw je er mee verzoend zal zijn een dochter te hebben. En wie weet, — låter! — —

„Ja! later!" en een flikkering van hoop ging door zijn stralend oog.

Maar het nieuwe wereldburgeresje wachtte niet op „later".

Lang en lang voor het „later" vervuld werd, en de stamhouder geboren, had zij het hart van den vader gestolen.

En jaren daarna gebeurde het nog vaak, wanneer vader het meisje, zijn oudste, zoo verwennen wilde, en haar altijd verdedigde tegenover de plagende broers, dat moeder zei: „Weet je nog, toen ze er pas was, hoe weinig je er mee òp had?"

Maar dan wist hij 't niet meer, dan was 't nooit wáár geweest!

CONSTANCE.

Geef je oogen nu eens den kost en kijk eens goed om je heen, wanneer je wandelt in de vrije natuur. Wie de natuur liefheeft, zal zelfs in het hartje van den winter zachtkens, heel zachtkens de lenteklokjes hooren klinken, van heel verre. De dagen lengen en waarschijnlijk zullen de nachten strengen; maar toch, toch ontwaren we hier en daar sporen van de Lentefee.

De boeren houden van een koude Januari-maand. 't Schijnt wel, dat Januari-vorst sterke blad- en bloemknoppen geeft. Januari zonder regen, is den boerenstand een zegen. Maar: Januari warm, dat God zich erbarm. En: Als de muggen in Januari dansen, is 't heel naar, Menig boer wordt dan een bedelaar.

En de Deutsche boer beaamt: Weinig water geeft veel wijn, Veel doet weinig wijntje zijn.

Slappe winters maken ook veel zieke menschen. Onze voorouders zeiden reeds: Slappe winters zijn menschenverslinders of: Zachte winters, vette kerkhoven.

Een oud versje zegt: Wanneer de pot tot aan den grond bij 't vuur bevriest, is 't recht gezond.

Geef Louwmaand echter al jong gras, Dan krijgt men vast een slecht gewas.

En toch ondanks kou ontwaakt de vleermuis uit zijn winterslaap, krijgen de hazen soms al jongen.

Huisvliegen en steekmuggen fladderen, al zijn ze nog schaarsch, om de lamp. Vang ze nu, dan zullen ze u van den zomer geen last bezorgen. 't Is volstrekt geen zeldzaamheid op een zonnigen Januari-dag (volgens traditie heeft Januari 5 zonnedagen) een Citroenvlinder of dagpauwoog te zien vliegen.

Neemt nu de bloembollen uit kelder of donkere kast en zet ze voor het raam, liefst ver van de kachel. Geef aan kamerplanten wat kunstmest. Hazelaar, els en berk beginnen katjes te zetten. De hazelaar zal het eerst gaan stuiven. Neemt geen bloeiende hazelaartakjes mee naar huis of school. Het stuifmeel veroorzaakt soms koorts. Het sneeuwklókje zal op een zonnigen dag opengaan.

Let eens op de vogelwereld. Ze hebben het voorjaar in het hoofd. Hun kwinkelen klinkt soms zoo vroolijk als een lentelied. Af en toe dompelen ze zich in beek en plas.

Laten we iets van die zorgeloze tweevoeters leeren en wel dit: niet te mopperen als koude, stormachtige, regenachtige dagen komen. Maar: laten wij blijde zijn in het besef dat de Lente er is.

Als een fee in den nacht,
O, zoo stil en zoo zacht,
Ruischt zij al door de toppen der boomen,
En ze zweeft nu door 't bosch,
Kust de knoppen en 't mos,
Ja de Lente, de Lente zal komen.

Als een fee in den nacht,
O zoo stil en zoo zacht,
Roept ze 't vooglenkoor terug in deez' dreven,
Straks dan jubelt hun lied,
Heel Gods schepping geniet,
Want de Lentefee brengt er nieuw leven.

W. BLOMBERG—ZEEMAN.

(Dit artikel is tot onzen spijt vorige maal blijven overstaan. Red.)

De voorspoedige wind maakt
geen goed matroos.

Oud spreekwoord.